

Αθήνα, 09-05-2011

Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/3240/09-05-2011

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ Ε ΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

ΓΝΩΜΟΛΟΓΗΣΗ 2/2011

Η Αρχή Προστασίας εδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνήλθε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, σε τακτική συνεδρίαση στην έδρα της, την 10/12/2009, προκειμένου να εκδώσει την παρούσα γνωμοδότηση. Παρέστησαν οι Χρ. Γεραρής, Πρόεδρος της Αρχής, και οι Λ. Κοτσαλής, Αγ. Παπανεοφύτου, Αν. Πράσσοι, Αν. – Ιωάν. Μεταξάς, Αντ. Ρουπακιάτης, τακτικά μέλη της Αρχής, και το αναπληρωματικό μέλος της Αρχής Γρ. Πάντζιου, σε αντικατάσταση του τακτικού μέλους Αν. Πομπόρτση, ο οποίος αν και κλήθηκε νομίμως εγγράφως δεν παρέστη, λόγω κωλύματος. Στη συνεδρίαση παρέστη, επίσης, με εντολή του Προέδρου, ο ημήτηρης Ζωγραφόπουλος, δικηγόρος (Ν) – Νομικός ελεγκτής, ως εισηγητής. Επίσης, παρέστη, με εντολή του Προέδρου, και η Γεωργία Παλαιολόγου, υπάλληλος του διοικητικού – Οικονομικού Τμήματος της Αρχής, ως γραμματέας.

Η Αρχή συνεδρίασε προκειμένου να γνωμοδοτήσει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 1 στοιχ. (θ') και (ιγ') του Ν. 2472/1997 για την Προστασία Δου Δατό Δου Δαπό Δτην Δεπεξεργασία Δδεδο Δένων Δπροσωπικού Δχαρακτήρα, σχετικά με το εάν συνάδει με την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα η δημοσιοποίηση από δικηγορικούς συλλόγους, ως υπευθύνους επεξεργασίας, πειθαρχικών ποινών δικηγόρων. Η παρούσα συνεδρίαση γίνεται σε συνέχεια της τακτικής συνεδρίασης της Αρχής της 26/11/2009.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα ακόλουθα:

Με το υπ' αρ. πρωτ. ..././2007 ερώτημα του κηγορικού Συλλόγου Αθηνών (ΣΑ), ζητήθηκε η γνωμοδότηση της Αρχής ως προς τα ακόλουθα: «Σας Ανωρίζου Δε Δ ότι ο Γρα Δ ατέας του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Δ κηγορικού Συλλόγου της πόλης Χ Δ απέστειλε Δ στο Δ Σ Α Δ περίληψη Δ της Δ υπ' αριθ. Δ ./2007 τελεσίδικης Δ απόφασης Δ του Δ Πειθαρχικού Δ Συμβουλίου Δ του Δ οικείου Δ κηγορικού Δ Συλλόγου, η Δ οποία Δ αφορά Δ σε Δ ευαίσθητα Δ προσωπικά Δ δεδομένα Δ του Δ δικηγόρου Δ της Δ πόλης Δ Χ, Α . Συγκεκριμένα, ο Δ εν Δ λόγω Δ δικηγόρος Δ ε Δ ην Δ ανωτέρω Δ απόφαση Δ έχει Δ τι Δ ωρηθεί Δ ε Δ ην Δ πειθαρχική Δ τοινή Δ της Δ προσωρινής παύσης από την άσκηση του δικηγορικού λειτουργή Δ ατος διαρκείας δύο (2) ηνών, την Δ οποία Δ άρχισε Δ να Δ κτείει Δ από Δ ./2007. Προκειμένου Δ να Δ προχωρήσου Δ ε Δ τη Δ δη Δ οσίευση της παραπάνω περίληψης σε νο Δικό περιοδικό, σύ Δ φωνα Δ ε τη Δ διάταξη της Δ παραγράφου Δ 3 του Δ άρθρου Δ 79 του Δ Κώδικα Δ περί Δ κηγόρων, παρακαλού Δ ε Δ πολύ Δ να Δ έχου Δ ε Δ τις Δ απόψεις Δ σας Δ και Δ γενικότερα Δ να Δ ας Δ απαντήσετε Δ εάν, ανεξάρτητα Δ από Δ ην Δ ανωτέρω Δ περίπτωση, επιτρέπεται Δ να Δ εφαρ Δ όζου Δ ε Δ τη Δ συγκεκριμένη Δ διάταξη Δ του Δ Κώδικα περί Δ κηγόρων».

Στη συνέχεια, με υπ' αρ. πρωτ././2009 ερώτημα του ΣΑ, ζητήθηκε η γνωμοδότηση της Αρχής ως προς τα ακόλουθα: «(...) δυνά Δ ει Δ της Δ υπ' αριθ. 79 παρ. 3 του Δ Νο Δ οθητικού Δ ιατά Δ ατος Δ Β 026/54 περί Δ Κω Δ ικό Δ κηγόρων Δ “ Α ι Δ αποφάσεις Δ του Δ Πειθαρχικού Δ Συμβουλίου Δ των Δ κηγορικών Δ Συλλόγων Δ και Δ καταγινώσκουσαι Δ οριστική Δ παύση Δ η Δ προσωρινή Δ τουλάχιστον Δ ηνός Δ παύση, δη Δ οσιεύονται Δ υποχρεωτικώς Δ εν Δ περιλήψει, ά Δ α Δ καταστάσαι Δ τελεσί Δ ικοι, εις Δ νο Δ ικό Δ περιοδικό Δ δαπάνη Δ του Δ τι Δ ωρηθέντος Δ εισπραττο Δ ένη Δ κατά Δ τον Δ νό Δ ον Δ περί Δ εισπραξέως Δ δη Δ οσίων Δ εσό Δ ων, προσέτι Δ δε Δ διά Δ τοιχοκόλλησεως Δ εις Δ τα Δ γραφεία Δ των Δ Συλλόγων, τας Δ αιθούσας Δ των Δ ικαστηρίων Δ και Δ το Δ γραφείο Δ του Δ γρα Δ ατέως Δ της Δ Εισαγγελίας Δ Πλη Δ ελειοδικών.”

(...) Παρακαλού Δ ε Δ να Δ γνω Δ οδοτήσετε Δ χετικά: α) Αν Δ η Δ ποχρέωση Δ των Δ Πειθαρχικών Δ Συμβουλίων Δ των Δ κηγορικών Δ Συλλόγων, που Δ προβλέπεται Δ το Δ αρθρ. 79 παρ. 3, προς Δ δη Δ οσίευση Δ των Δ τοιχείων Δ των Δ ελεγκτέων, σε Δ νο Δ ικό Δ περιοδικό Δ καθώς Δ και Δ περιλήψεων Δ των Δ αποφάσεων Δ ε τις Δ οποίες Δ επιβλήθηκαν Δ οι Δ πειθαρχικές Δ τοινές Δ της Δ οριστικής Δ παύσης Δ ή της Δ προσωρινής Δ τουλάχιστον Δ ενός Δ ηνός, όπως Δ και Δ η τοιχοκόλληση Δ τους Δ τα Δ γραφεία Δ των Δ Συλλόγων, στις Δ αίθουσες Δ των Δ δικαστηρίων Δ και Δ το Δ γραφείο Δ του Δ γρα Δ ατέως Δ της Δ Εισαγγελίας Δ Πλη Δ ελειοδικών, αντίκεινται Δ προς Δ τις Δ διατάξεις Δ περί Δ προσωπικών Δ δεδομένων. Και Δ β) Σε Δ αρνητική Δ περίπτωση Δ αν Δ παραβιάζονται Δ οι Δ διατάξεις Δ περί Δ δη Δ οσιότητας του αρθρ. 79 παρ. 3 εφόσον τα Πειθαρχικά Συμβούλια περιοριστούν στην Δ

δημοσίευση των Αρχειοκλεισμένων Αποφάσεων Δ όνο Δ ε Ανδειξείσ Αων Αρχικών Ατοιχείων Αου Δ ονό Δατος των τι Δωρηθέντων».

Μετά από την εξέταση των προαναφερομένων στοιχείων, αφού αναγνώστηκαν τα πρακτικά της συνεδρίασης της 26/11/2009, άκουσε τον εισηγητή και μετά από διεξοδική συζήτηση,

Η Αρχή εκδίδει την ακόλουθη

ΓΝΩΜΟΛΟΓΗΣΗ

1. Το άρθρο 9Α του Συν/τος ορίζει ότι «*καθένας έχει δικαίωμα προστασίας από τη συλλογή, επεξεργασία και χρήση, ιδίως Δ ηλεκτρονικά Δ έσα, των προσωπικών Αου Δ δεδομένων, όπως Δ νό Δος Δ ορίζει. Η Δ προστασία Δ των Δ προσωπικών Δ δεδομένων Δ διασφαλίζεται από Δ ανεξάρτητη Αρχή, που Δ συγκροτείται Δ και Δ λειτουργεί Δ όπως Δ νό Δος Δ ορίζει*». Το άρθρο 5Α του Συν/τος ορίζει τα εξής: «1. *Καθένας έχει δικαίωμα στην Δ πληροφόρηση, όπως Δ νό Δος Δ ορίζει. Περιορισμοί Δ στο Δ δικαίωμα Δ αυτό Δ είναι Δ δυνατόν Δ να Δ επιβληθούν Δ ε Δ νό Δο Δ όνο Δ εφόσον Δ είναι Δ απολύτως Δ αναγκαίοι Δ και Δ δικαιολογούνται Δ για Δ λόγους Δ εθνικής Δ ασφάλειας, καταπολέμησης Δ του Δ εγκλήματος Δ ή Δ προστασίας Δ δικαιωμάτων Δ και Δ συσχετιζόμενων Δ τρίτων. 2. Καθένας έχει δικαίωμα Δ συ Δ ετοχής Δ στην Δ Κοινωνία Δ της Δ Πληροφορίας. Η Δ διευκόλυνση Δ της Δ πρόσβασης Δ στις Δ πληροφορίες Δ που Δ διακινούνται Δ ηλεκτρονικά, καθώς Δ και Δ της Δ παραγωγής, ανταλλαγής Δ και Δ διάδοσης Δ τους Δ αποτελεί Δ υποχρέωση Δ του Δ Κράτους, τηρουμένων Δ πάντοτε Δ των Δ εγγυήσεων Δ των Δ άρθρων Δ 9Α Δ και Δ 19*». Τέλος, το άρθρο 25 παρ. 1 του Συν/τος ορίζει ότι «*Τα Δ δικαιώματα Δ του Δ ανθρώπου Δ ως Δ από Δ του Δ και Δ ως Δ έλους Δ του Δ κοινωνικού συνόλου Δ και Δ η αρχή Δ του Δ κοινωνικού Κράτους Δ δικαίου Δ ελούν Δ από Δ την Δ εγγύηση Δ του Δ Κράτους. Όλα Δ Δ κρατικά Δ όργανα Δ ποχρεούνται Δ να Δ διασφαλίζουν Δ την Δ ανε Δ πό Δ στη Δ και Δ αποτελεσματική Δ άσκηση Δ τους. Τα Δ δικαιώματα Δ αυτά Δ ισχύουν Δ και Δ στις Δ σχέσεις Δ εταξύ Δ ιδιωτών Δ στις Δ οποίες Δ προσιδιάζουν. Οι Δ κάθε Δ είδους Δ περιορισμοί Δ που Δ πορούν Δ κατά Δ το Δ σύνταγμα Δ να Δ επιβληθούν Δ στα Δ δικαιώματα Δ αυτά Δ πρέπει Δ να Δ προβλέπονται Δ είτε Δ απευθείας Δ από Δ το Δ σύνταγμα Δ είτε Δ από Δ το Δ νό Δο, εφόσον Δ υπάρχει Δ επιφύλαξη Δ υπέρ Δ αυτού Δ και Δ να Δ σέβονται Δ την Δ αρχή Δ της Δ αναλογικότητας*».

2. Το άρθρο 8 της ΕΣ Α, που αναφέρεται στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, ορίζει ότι: «1. *Παν Δ πρόσωπον Δ δικαιούται Δ εις Δ τον Δ σεβασμό Δ της Δ ιδιωτικής Δ και Δ οικογενειακής Δ ζωής Δ του, της Δ κατοικίας Δ του Δ και Δ της Δ αλληλογραφίας Δ του. 2. εν Δ επιτρέπεται Δ να Δ υπάρξει Δ επέ Δ βασις Δ δημοσίας Δ αρχής Δ εν Δ τη Δ*

ασκήσει του Δικαιώματος αυτού, εκτός εάν η επέμβαση αυτή προβλέπεται από τον Δόμο και αποτελεί έτρον το οποίον, εις ίαν δηλοκρατικήν κοινωνίαν είναι αναγκαίον δια την εθνικήν ασφάλειαν, την δημοσίαν ασφάλειαν, την οικονομικήν ευημερίαν της χώρας, την προάσπισιν της τάξεως και την πρόληψιν ποινικών παραβάσεων, την προστασίαν της υγείας ή της ηθικής, ή την προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων».

3. Το άρθρο 6 της Οδηγίας 95/46/ΕΚ ορίζει για τις αρχές, που πρέπει να τηρούνται ως προς την ποιότητα των δεδομένων, τα ακόλουθα: «1. Τα κράτη έληδ προβλέπουν ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει: α) να υφίστανται σύννομη και θεμιτή επεξεργασία. β) να συλλέγονται για καθορισθένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και η εταγενέστερη επεξεργασία τους να συβιβάζεται ετους σκοπούς αυτούς. Η εταγενέστερη επεξεργασία για ιστορικούς, στατιστικούς ή επιστημονικούς σκοπούς δεν θεωρείται συβιβαστηρόσον τα κράτη έληδ προβλέπουν κατάλληλες εγγυήσεις. γ) να είναι κατάλληλα, συναφή προς το θέμα και όχι υπερβολικά σε σχέση ετους σκοπούς για τους οποίους συλλέγονται και υφίστανται επεξεργασία. δ) να είναι ακριβή και, εφόσον χρειάζεται, να ενημερώνονται πρέπει να λαβάνονται όλα τα εύλογα έτραδύστε δεδομένα ανακριβή ή ελλιπή σε σχέση ετους σκοπούς για τους οποίους δέχουν συλλεγεί ή υφίστανται κατόπιν επεξεργασία, να διαγράφονται ή να διορθώνονται. ε) να διατηρούνται ε ορφή που επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των προσώπων στα οποία αναφέρονται όνοκατά τη διάρκεια περιόδου που δεν υπερβαίνει την απαιτούμενη για την επίτευξη των σκοπών για τους οποίους έχουν συλλεγεί ή για τους οποίους αργότερα υφίστανται επεξεργασία. Τα κράτη έληδ προβλέπουν κατάλληλες εγγυήσεις για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διατηρούνται πέραν της περιόδου αυτής για σκοπούς ιστορικούς, στατιστικούς ή επιστημονικούς. 2. Εναπόκειται στον υπέθυνο της επεξεργασίας να εξασφαλίσει την τήρηση της παραγράφου 1».

4. Το άρθρο 19 παρ. 1 του Ν. 2472/1997 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι: «Η Αρχή έχει τις εξής ιδιώσε αρδοδιότητες: (...) (θ') Γνωδοδοτεί για κάθε φύθιση που αφορά την επεξεργασία και προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. (...) (ιγ') (...) Εξετάζει τις αιτήσεις του υπέθυνου επεξεργασίας ε τις οποίες ζητείται ελεγχος και η εξακρίβωση της νοδιότητας της επεξεργασίας. (...)».

5. Οι διατάξεις του άρθρου 76 του Κώδικα περί κηγώρων, που κυρώθηκε με το Ν 3026/1954 (ΦΕΚ Α', 235), όπως ισχύουν, ορίζουν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «Από του Πειθαρχικού Συβουλίου επιβαλλόδεναι πειθαρχικά ποινάδ

είναι: α) επίπληξις, β) πρόστιμον, γ) προσωρινή παύσις από του κηγορικού λειτουργήματος, δ) δερών έχρις δ' ηνών και δ) οριστική παύσις. 2. Το ανώτατον και κατώτατον όριον του ποσού του προστίμου καθορίζεται δι' αποφάσεως του οικητικού Συμβουλίου εκάστου κηγορικού Συλλόγου κατά Δανουάριον εκάστου έτους. (...) 3. Η δ' ποινή της οριστικής παύσεως επιβάλλεται όνον αν συντρέχη περίπτωσις εκ των ενδ' άρθρω 81 αναφερομένων. 4. Η επιβάλλουσα ποινή απόφασις επιδίδεται εντός τριάκοντα δερών από της εκδόσεώς της εις τον εγκαλούμενον».

Τέλος, οι διατάξεις του άρθρου 79 του Κώδικα περί κηγόνων, όπως ισχύουν, ορίζουν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «1. Αι τελεσίδικοι αποφάσεις εκτελούνται από του Προέδρου του Συλλόγου. 2. Η επίπληξις και το πρόστιμον ανακοινούνται δι' εγγράφου προς τον τιωρηθέντα παρά του Προέδρου του Συλλόγου. Το πρόστιμον εισπράττεται κατά τον δόλον περί λεισπράξεως δ' η δ' οσίων δεσόδων και εισάγεται εις το Ταμείον του Συλλόγου. Η η καταβολή του καθιστά παράδεκτον την αποβολή της κατά το άρθρ. 28 δηλώσεως του τιωρηθέντος. 3. Αι αποφάσεις του Πειθαρχικού Συμβουλίου των κηγορικών Συλλόγων αι καταγινώσκουσαι οριστικήν παύσιν ή δ' προσωρινήν τουλάχιστον ή νόσ παύσιν, δηλοσιούνται υποχρεωτικώς εν περιλήψει, άδα καταστάσαι τελεσίδικοι, εις νοδικόν περιοδικόν δαπάνη του τιωρηθέντος εισπραττόμενη κατά τον δόλον περί λεισπράξεως δ' η δ' οσίων δεσόδων, προσέτι δε διά τοιχοκολλησεως εις τα Αρχεια των Συλλόγων, τας αιθούσας των ικαστηρίων και το γραφείον του Άρχα ατέως της Εισαγγελίας Πληλ' ελειοδικών. 4. Αι λοιπαί αποφάσεις, πλην των επιβαλλουσών την ποινήν της επίπληξεως, δηλοσιούνται όνον διά τοιχοκολλησεως εις τα Αρχεια των Συλλόγων. Αι επιβάλλουσαι την προσωρινήν ή οριστικήν παύσιν αποφάσεις, διαβιβάζονται προς τους Εισαγγελείς των ικαστηρίων και τους Άρχα ατείς των οικητικών ικαστηρίων, παρ' οίς τελείδ' τιωρηθείς, ίνα ανακοινωθώσι προς τα Δικεία ικαστήρια. Εντός έντε δερών από της εν άρθρω 78 παρ. 3 κοινοποιήσεως της τελεσιδικού αποφάσεως εις τον τιωρηθέντα κηγόρον, διά προσωρινής ή οριστικής παύσεως, οφείλει δούτος να προσέλθη ενώπιον του Γενικού Άρχα ατέως του κηγ. Συλλόγου και καταθέση το δελτίον ταυτότητός του, συντασσόμενης εκθέσεως. Από της συντάξεως της εκθέσεως θεωρείται δεκτιόμην ή δ' ποινή, εν περιπτώσει δε προσωρινής παύσεως, άδα τη λήξει ταύτης, συντάσσεται έκθεσις περί αποδόσεως του δελτίου εις τον τιωρηθέντα. Η η ελπρόθεσλος κατάθεσις του δελτίου του τιωρηθέντος τιωρείται διά της ποινής του άρθρ. 175 του Ποινικού Κώδικος. 5. Ως προς τους δι' οριστικής παύσεως τιωρηθέντας κηγόνους, τηρείται περαιτέρω η εν άρθρω 82 διαδικασία».

6. Σύμφωνα με τα οριζόμενα στις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 1 στοιχ. (θ') και (ιγ') του Ν. 2472/1997, η Αρχή έχει αρμοδιότητα να γνωμοδοτήσει στα ως άνω ερωτήματα του ΣΑ, ως υπευθύνου επεξεργασίας, σχετικά με το εάν συνάδει με την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα η δημοσιοποίηση από δικηγορικούς συλλόγους, ως υπευθύνους επεξεργασίας, πειθαρχικών κυρώσεων δικηγόρων. Στην προκειμένη περίπτωση, η Αρχή δεν είχε μέχρι τώρα την ευκαιρία να εξετάσει τη συμβατότητα των ρυθμίσεων του άρθρου 79 του Κώδικα περί δικηγόρων προς κανόνες υπέρτερης τυπικής ισχύος, όπως το άρθρο 9Α του Συντάγματος, το άρθρο 8 της ΕΣ Α και η Οδηγία 95/46/ΕΚ.

7. Ειδικότερα, η Αρχή έχει αρμοδιότητα να γνωμοδοτήσει σχετικά με τα προαναφερθέντα ζητήματα, καθόσον: (1) οι πληροφορίες, σχετικά με την επιβολή πειθαρχικών κυρώσεων από τα αρμόδια πειθαρχικά συμβούλια των οικείων δικηγορικών Συλλόγων σε δικηγόρους – μέλη τους, συνιστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των υποκειμένων τους – δικηγόρων. (2) τα προαναφερόμενα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υφίστανται περισσότερες διαδοχικές και διακριτές επεξεργασίες (όπως, συλλογή, καταχώριση, οργάνωση, διατήρηση ή αποθήκευση, τροποποίηση, εξαγωγή, χρήση, διαβίβαση, συσχέτιση ή συνδυασμό, διαγραφή, καταστροφή), σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 2 στοιχ. (δ') του Ν. 2472/1997, (3) οι εν λόγω επεξεργασίες είναι τουλάχιστον εν μέρει αυτοματοποιημένες, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 1 του Ν. 2472/1997, και (4) τα προαναφερόμενα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τηρούνται σε αρχεία, τα οποία είναι όντως διαρθρωμένα, υπό την έννοια των διατάξεων των άρθρων 2 στοιχ. (ε') και 3 παρ. 1 του Ν. 2472/1997, καθόσον είναι προσιτά στα αρμόδια όργανα του οικείου δικηγορικού Συλλόγου, ως υπευθύνου επεξεργασίας, με κριτήρια, τουλάχιστον, το ονοματεπώνυμο και τον Αριθμό Μητρώου του ενδιαφερομένου δικηγόρου.

8. Καταρχάς, παρατηρείται ότι σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του Κώδικα περί δικηγόρων, ερμηνευόμενες υπό το φως των διατάξεων ιδίως των άρθρων 8, 87 και 20 παρ. 1 του Συν/τος, τα Πειθαρχικά συμβούλια δικηγόρων, δεν συνιστούν δικαστήρια και δεν αποτελούν όργανα, εντεταγμένα στη δικαστική οργάνωση του Κράτους, ανεξάρτητα από την προβλεπόμενη από το νόμο συμμετοχή στο πενταμελές Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο δικηγόρων και δύο τακτικών δικαστών πέραν των τριών μετεχόντων σε αυτό δικηγόρων, αλλά αποτελούν πειθαρχικά όργανα της

ιοικήσεως, οι αποφάσεις των οποίων, υπόκεινται, σε δικαστικό έλεγχο (Βλ. ΟΛΣΤΕ 189/2007, in NOMOS).

9. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου 79 του Κώδικα περί κηγόρων, οι αποφάσεις του Πειθαρχικού συμβουλίου των κηγορικών Συλλόγων, που επιβάλλουν την κύρωση είτε της οριστικής παύσης είτε της προσωρινής παύσης ενός τουλάχιστον μηνός, αφού καταστούν τελεσίδικες, δημοσιεύονται υποχρεωτικά σε περίληψη σε νομικό περιοδικό, με δαπάνη του τιμωρηθέντος δικηγόρου, η οποία εισπράττεται σύμφωνα με τις διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων. Επιπλέον, δημοσιεύονται με τοιχοκόλληση στα γραφεία των κηγορικών Συλλόγων, στις αίθουσες των δικαστηρίων και στο γραφείο του γραμματέα της οικείας Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών. Οι υπόλοιπες αποφάσεις, εκτός από εκείνες που επιβάλλουν την κύρωση της επίπληξης, δημοσιεύονται μόνον με τοιχοκόλληση στα γραφεία των Συλλόγων. Περαιτέρω, οι αποφάσεις που επιβάλλουν την προσωρινή ή οριστική παύση, διαβιβάζονται στους Εισαγγελείς των δικαστηρίων και στους γραμματείς των διοικητικών δικαστηρίων, στα οποία υπηρετεί ο τιμωρηθείς δικηγόρος, προκειμένου να ανακοινωθούν αυτές στα οικεία δικαστήρια.

Οι σκοποί, που επιδιώκονται με τις κατά τα προαναφερόμενα δημοσιοποιήσεις αποφάσεων των Πειθαρχικών συμβουλίων των κηγορικών Συλλόγων, συνδέονται με το χαρακτήρα του δικηγορικού επαγγέλματος ως δημόσιου λειτουργήματος και αποσκοπούν στην ενημέρωση πρωτίστως των αρμόδιων δικαστικών αρχών, στις περιοριστικά αναφερόμενες στο νόμο περιπτώσεις επιβολής των κυρώσεων είτε της οριστικής παύσης είτε της προσωρινής παύσης, και ακολούθως των πολιτών (ιδίως, των ενδιαφερομένων διαδίκων) για την επιβολή πειθαρχικών κυρώσεων σε δικηγόρους καθώς, επίσης, και στην ηθική αποδοκιμασία των πράξεων, που κολάζονται από τις οικείες διατάξεις του Κώδικα περί κηγόρων ως πειθαρχικά παραπτώματα. Υπό τη έννοια αυτή, οι ως άνω διατάξεις του Κώδικα περί κηγόρων, οι οποίες προβλέπουν δημοσιοποιήσεις αποφάσεων των Πειθαρχικών συμβουλίων των κηγορικών Συλλόγων, εξυπηρετούν λόγους δημοσίου συμφέροντος.

10. Στην υπό κρίση περίπτωση τίθεται το ζήτημα του αναγκαίου συγκερασμού μεταξύ των λόγων δημοσίου συμφέροντος, που επιβάλλουν κατά τα προαναφερόμενα τις δημοσιοποιήσεις αποφάσεων των Πειθαρχικών συμβουλίων των κηγορικών Συλλόγων, και των επιταγών της ουσιαστικής κατοχύρωσης του θεμελιώδους δικαιώματος του ατόμου στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

που το αφορούν, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις υπέρτερης τυπικής ισχύος των άρθρων 9Α του Συν/τος, 8 της ΕΣ Α, 8 του Χάρτη Θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Σύμβασης 108 (1981) του Συμβουλίου της Ευρώπης για *Την Προστασία των Ατόμων Από Την ΑυτοΔατοποίησή Λέξη Δεξεργασία Προσωπικών Δεδομένων*, η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2068/1992 (ΦΕΚ Α΄ 118) και της Οδηγίας 95/46/ΕΚ, καθόσον οι προαναφερόμενοι λόγοι δημοσίου συμφέροντος προτείνονται ως λόγοι δικαιολογήσεως ενός περιορισμού του συγκεκριμένου θεμελιώδους δικαιώματος.

Σύμφωνα με τη νομολογία του ΕΚ σχετικά με την ανάγκη εφαρμογής των επιταγών της αρχής της αναλογικότητας κατά τη θέσπιση περιορισμών στην άσκηση θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου, ο νομοθέτης διαθέτει καταρχήν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για την επιλογή του ενδεδειγμένου μέτρου, πού θα υλοποιεί τους σκοπούς δημοσίου συμφέροντος τους οποίους εκάστοτε επιδιώκει. Στο πλαίσιο αυτό, μπορούν να επιβληθούν περιορισμοί στην άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, αρκεί οι περιορισμοί αυτοί να εξυπηρετούν όντως σκοπούς γενικού συμφέροντος και να μην αποτελούν, σε σχέση με τον επιδιωκόμενο με τους εν λόγω περιορισμούς σκοπό, υπέρμετρη παρέμβαση που θίγει την ίδια την υπόσταση των δικαιωμάτων που προστατεύονται (Βλ., ιδίως, ΕΚ, Απόφαση 12/06/2003, στην υπόθεση C-112/00, *Eugen Schmidberger, Internationale Transporte und Planzüge*, σκέψεις 77-82, και τις αποφάσεις που αναφέρονται στη σκέψη υπ' αρ. 80).

Εξάλλου, το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει κρίνει ως προς τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 του Συν/τος) ότι οι επιβαλλόμενοι από το νόμο περιορισμοί σε συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα πρέπει να είναι πρόσφοροι και αναγκαίοι για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το νομοθέτη σκοπού δημόσιου ή κοινωνικού συμφέροντος και να μην είναι δυσανάλογοι σε σχέση προς αυτόν. Όσον αφορά τον έλεγχο της προσφορότητας και αναγκαιότητας των μέτρων, που θεσπίζονται για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού, ο νομοθέτης διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης, για τον καθορισμό των ρυθμίσεων, που αυτός κρίνει πρόσφορες και αναγκαίες. Ως εκ τούτου, ο δικαστικός έλεγχος της τήρησης της αρχής της αναλογικότητας περιορίζεται στην κρίση για το εάν η θεσπιζόμενη ρύθμιση είτε είναι προδήλως απρόσφορη, είτε υπερβαίνει προδήλως το απαραίτητο για την πραγματοποίηση του επιδιωκόμενου σκοπού μέτρο (Βλ. σχετικά, ιδίως, ΟΛΣΤΕ 3031/2008, σκέψη υπ' αρ. 9).

11. Όσον αφορά τη δημοσιοποίηση σε περίληψη σε νομικό περιοδικό αποφάσεων των Πειθαρχικών συμβουλίων των ικηγορικών Συλλόγων, οι οποίες επιβάλλουν την κύρωση είτε της οριστικής παύσης είτε της προσωρινής παύσης ενός τουλάχιστον μηνός, αφού αυτές καταστούν τελεσίδικες, ισχύουν για αυτή ανάλογα τα διαλαμβανόμενα στην απόφαση της Αρχής υπ' αρ. πρωτ. Γ/ΕΞ/1319/25-10-2000 για την ανακοίνωση των αποφάσεων του ΣτΕ σε τρίτους και στη Γνωμοδότηση της Αρχής 2/2006 για τη δημοσίευση δικαστικών αποφάσεων στο ιαδίκτυο. ηλαδή, οι επιδιωκόμενοι με τη δημοσιοποίηση αυτή σκοποί επεξεργασίας είναι καταρχήν καθορισμένοι, σαφείς και νόμιμοι, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 στοιχ. (α') του Ν. 2472/1997 και, υπό την έννοια αυτή, οι εν λόγω σκοποί επεξεργασίας αυτοί καθαυτοί δεν έρχονται σε αντίθεση με κανόνες υπέρτερης τυπικής ισχύος, όπως το άρθρο 9Α του Συντάγματος και το άρθρο 6 παρ. 1 στοιχ. (β') της Οδηγίας 95/46/ΕΚ. Ωστόσο, προκειμένου να πληρούνται και η θεμελιώδης αρχή της αναλογικότητας των δεδομένων εν όψει των προβαλλόμενων σκοπών επεξεργασίας, η οποία κατοχυρώνεται ρητά από τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 στοιχ. (β') του Ν. 2472/1997, και προκειμένου, συνεπώς, η εν λόγω δημοσιοποίηση, που προβλέπεται στο άρθρο 79 του Κώδικα περί ικηγόρων, να συνάδει προς κανόνες υπέρτερης τυπικής ισχύος, όπως τα άρθρα 9Α και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, 8 του Χάρτη Θεμελιωδών ικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 6 παρ. 1 στοιχ. (γ') της Οδηγίας 95/46/ΕΚ και 9 παρ. 2 της Σύμβασης 108 (1981) του Συμβουλίου της Ευρώπης, η Αρχή κρίνει ότι η δημοσιοποίηση σε περίληψη σε νομικό περιοδικό αποφάσεων των Πειθαρχικών συμβουλίων των ικηγορικών Συλλόγων, οι οποίες επιβάλλουν την κύρωση είτε της οριστικής παύσης είτε της προσωρινής παύσης ενός τουλάχιστον μηνός, αφού αυτές καταστούν τελεσίδικες, επιτρέπεται να διενεργηθεί μόνο μετά από μερική ανωνυμοποίηση, δηλαδή μόνο μετά από την απάλειψη εκείνων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που προσδιορίζουν την ταυτότητα των υποκειμένων τους, πλην των δεδομένων εκείνων που αναφέρονται σε πρόσωπα τα οποία παρίστανται είτε ως μέλη των οικείων Πειθαρχικών συμβουλίων των ικηγορικών Συλλόγων είτε ως πληρεξούσιοι δικηγόροι.

12. Περαιτέρω, όσον αφορά, τις διατάξεις του άρθρου 79 του Κώδικα περί ικηγόρων, που προβλέπουν την περαιτέρω δημοσιοποίηση αποφάσεων των Πειθαρχικών συμβουλίων των ικηγορικών Συλλόγων, οι οποίες επιβάλλουν την κύρωση είτε της οριστικής παύσης είτε της προσωρινής παύσης ενός τουλάχιστον

μηγός, αφού αυτές καταστούν τελεσίδικες, η Αρχή κρίνει ότι συνάδει προς τους ανωτέρω κανόνες υπέρτερης τυπικής ισχύος η δημοσιοποίηση αποφάσεων των Πειθαρχικών συμβουλίων των κηγορικών Συλλόγων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 79 του Κώδικα περί κηγόνων, η οποία συνίσταται στην ενημέρωση των αρμόδιων δικαστικών αρχών μέσω της διαβίβασης των πειθαρχικών αποφάσεων της προσωρινής ή οριστικής παύσης, στους Εισαγγελείς των κιαστηρίων και στους γραμματείς των ιοικητικών κιαστηρίων, στα οποία υπηρετεί ο τιμωρηθείς δικηγόρος, προκειμένου να ανακοινωθούν οι κυρώσεις αυτές στα οικεία κιαστήρια.

13. Ακολούθως, η Αρχή έχει, κατά πλειοψηφία, τη γνώμη ότι συνάδει προς τους προαναφερόμενους κανόνες υπέρτερης τυπικής ισχύος μόνο η τοιχοκόλληση στα γραφεία των κηγορικών Συλλόγων των αποφάσεων εκείνων που επιβάλλουν την κύρωση της οριστικής παύσης. Αντίθετα, δεν συνάδει προς τους προαναφερόμενους κανόνες υπέρτερης τυπικής ισχύος, διότι υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο, η τοιχοκόλληση στις αίθουσες των κιαστηρίων και στο γραφείο του γραμματέα της οικείας Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών, όπου υπάρχει πρόσβαση του οποιουδήποτε πολίτη. Κατά μείζονα λόγο, δεν συνάδει προς τους προαναφερόμενους κανόνες υπέρτερης τυπικής ισχύος η τοιχοκόλληση στα γραφεία των κηγορικών Συλλόγων, στις αίθουσες των κιαστηρίων και στο γραφείο του γραμματέα της οικείας Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών, των αποφάσεων εκείνων που επιβάλλουν κύρωση προσωρινής παύσης.

14. Ωστόσο, δύο μέλη της Αρχής έχουν την άποψη ότι δεν προσκρούει στους ανωτέρω κανόνες υπέρτερης τυπικής ισχύος η δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των τιμωρηθέντων δικηγόνων για παραπτώματα που συνδέονται ευθέως με την άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος, ήτοι η τοιχοκόλληση στα γραφεία των κηγορικών Συλλόγων, στις αίθουσες των κιαστηρίων και στο γραφείο του γραμματέα της οικείας Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών, αποφάσεων των Πειθαρχικών συμβουλίων των κηγορικών Συλλόγων.

Τέλος, ένα μέλος της Αρχής έχει τη γνώμη ότι η προβλεπόμενη από το νόμο τοιχοκόλληση των πειθαρχικών αποφάσεων προσωρινής και οριστικής παύσης στα δικαστικά καταστήματα και τα γραφεία των κηγορικών Συλλόγων δεν αντίκειται σε διατάξεις υπέρτερης τυπικής ισχύος, διότι προέχει το δημόσιο συμφέρον της ενημέρωσης του προσωπικού των κιαστηρίων και των μελών του οικείου

ικηγορικού Συλλόγου για το ήθος και τη συμπεριφορά των παραγόντων απονομής της δικαιοσύνης.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Χρίστος Γεραρής

Γεωργία Παλαιολόγου